

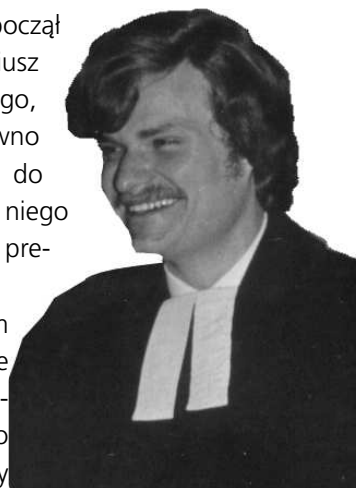
PAMIĘTNA ROCZNICA

Trzydzieści lat temu **ks. Ryszard Bogusz** rozpoczął służbę w naszej, wrocławskiej parafii. Już jako wikariusz swą aktywnością, serdecznym stosunkiem do każdego, uśmiechem, zyskał sobie powszechną sympatię i to zarówno dzieci, młodzieży, jak i osób starszych. I tak pozostało do dzisiaj, mimo wielu dodatkowych obowiązków jakie na niego spadły, gdy został biskupem diecezji, członkiem a potem prezesem Rady Ekumenicznej i prezesem Diakonii Kościoła.

Ksiądz Ryszard Bogusz kontynuował, wzorem swego poprzednika, i jeszcze bardziej uaktywnił żywe kontakty z ewangelickimi ośrodkami za granicą, szczególnie z parafiami Berlin-Lübars, Kolonią, co zaowocowało kilkukrotnymi wyjazdami chóru. Ostatnio te kontakty rozszerzyły się na Diecezję Łużycką i Spotkania Czterech Narodów.

Gdy został wybrany biskupem doszły dodatkowe kontakty z władzami administracyjnymi miasta Wrocławia, Dolnego Śląska, województwa lubuskiego i zachodnio-pomorskiego. Przyniosły one znaczne poszerzenie majątków parafialnych w naszej diecezji przez rekompensaty za mienie zniszczone w wyniku działań wojennych oraz konfiskat powojennych. Odzyskane budynki nie tylko umożliwiły pozyskanie mieszkań dla parafian i pokoiów dla studentów ewangelików, ale otwarcie przedszkoli, szkół ekumenicznych oraz Centrum Kształcenia i Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych – z pełnią szkół średnich ogólnokształcących i zawodowych. Działania **bp. Bogusza** doprowadziły do powstania i rozwoju szeregu stacji i ośrodków diakonijnych w diecezji.

Równie aktywna była i jest rola **bp. Bogusza** w dziedzinie współpracy ekumenicznej, zarówno z hierarchami kościoła rzymskokatolickiego, jak i kościoła prawosławnego, grekokatolickiego czy kościołów protestanckich na naszym terenie.

Ksiądz Ryszard Bogusz
przed 30-laty

WIELKANOC 2006

Cykliczne imprezy w ramach Dzielnicy Czterech Świątyń, której był jednym z inicjatorów, doprowadziły do zmiany klimatu stosunków nie tylko międzykościelnych, ale do ściślejszej współpracy kościołów z gminą żydowską w centrum Wrocławia oraz do większego uświadomienia wyznaniowego młodzieży i wychowania jej w duchu tolerancji religijnej. Nabożeństwa ekumeniczne, udział w organizowanych konferencjach i uroczystościach ekumenicznych pozytywnie zmieniły także nastawienie społeczeństwa naszego miasta do ewangelików i naszego kościoła.

Oczywiście nie ma tu miejsca na szersze omówienie działalności biskupa we władzach naczelnych Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego i Polskiej Radzie Ekumenicznej czy w Wydawnictwie „Augustana”, ale najbardziej interesujący jest jego udział w pracach parafii. I tu trzeba jasno podkreślić, że w ciągu sześćdziesięciu już lat powojennego istnienia parafii, za czasów **ks. Bogusza** jako proboszcza, a następnie biskupa, nastąpiło autentyczne scementowanie i uaktywnienie parafian - nie tylko w pracy wewnętrznej-duchowej i charytatywnej, dziecięcej i młodzieżowej, ale i na zewnątrz – w reprezentowaniu parafii w stowarzyszeniach naukowych, biznesowych czy ekumenicznych, a także w działalności kulturalnej (Capella Ecumenica). Ludzie widzą to pozytywne działanie dla dobra miasta i Dolnego Śląska.

I za ten cały trud trzydziestoletniej działalności dla parafii, diecezji i ewangelicyzmu składamy ks. biskupowi Ryszardowi Boguszowi serdeczne dzięki i życzymy dalszych łask i błogosławionych przez Pana Boga lat.

Wdzięczni Parafianie

Biskup Ryszard Bogusz wraz z Radą Diecezjalną prowadzi obrady Synodu Diecezji Wrocławskiej.
Od prawej: dr Maciej Lis, bp Ryszard Bogusz, ks. Edwin Pech, dr Leopold Weinbrenner

WYDARZENIA

KSIĄDZ JAN ZAJĄCZKOWSKI SKOŃCZYŁ 90 LAT

WYJĄTKOWY JUBILEUSZ

Nestor duchowieństwa ewangelickiego **ks. Jan Zajączkowski** ukończył 90 lat. Z tej okazji delegacja diecezji wrocławskiej udała się do Legnicy, aby dostojnemu jubilatowi złożyć życzenia. Zwierzchnik diecezji wrocławskiej **bp Ryszard Bogusz** w swych życzeniach do jubilata, opartych o słowo Psalmu 103 ***Błogosław duszo moja Panu i nie zapominaj wszystkich dobrodziejstw Jego***, wspomniął bogate lata służby **ks. Jana Zajączkowskiego**, który całe swoje życie duchownego związał z Dolnym Śląskiem. Tu w najtrudniejszych czasach powojennych zabezpieczał majątek kościoła, tu pełnił posługi duszpasterskie, tu sprawował swoją wierną służbę. Gdy przeszedł na zasłużoną emeryturę, jego kalendarz niedzielnych nabożeństw wypełniony był cały rok. Dzisiaj siły nie pozwalają mu już pełnić służby, ale czuje się dobrze i wciąż zainteresowany jest wszelkimi działaniami naszego kościoła.

W imieniu Rady Synodalnej życzenia złożył **ks. radca Waldemar Pytel**, a w imieniu diecezjalnej diakonii **ks. dyr. Robert Sitarek i dyr. Witold Grzesiak**.

Niech łaskawy Bóg nadal ma naszego Brata w Swojej opiece i niech Mu obficie nadal błogosławi.

bp Ryszard Bogusz

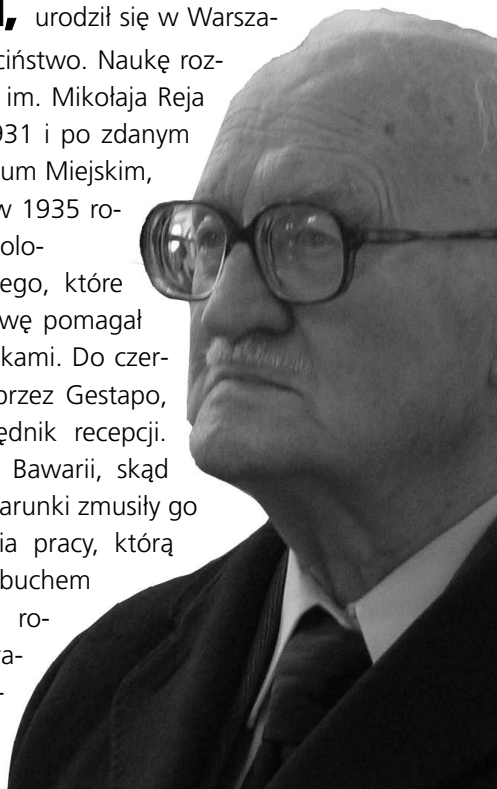

Jubilatowi złożyli życzenia: (od lewej) ks. Waldemar Pytel, bp Ryszard Bogusz, ks. Robert Sitarek, dyr. Witold Grzesiak (autor zdjęcia)

WIELKANOC 2006

KS. JAN ZAJĄCZKOWSKI, urodził się w Warsza-

wie 13 marca 1916 roku i tam spędził dzieciństwo. Naukę rozpoczął w ewangelickiej Szkole Powszechnej im. Mikołaja Reja przy ul. Kredytowej. Ukończył ją w roku 1931 i po zdanim egzaminie kontynuował naukę w III Gimnazjum Miejskim, którą zakończył zdając egzamin maturalny w 1935 roku. Od razu rozpoczął studia na Wydziale Teologii Ewangelickiej Uniwersytetu Warszawskiego, które przerwała wojna. W trakcie walk o Warszawę pomagał licznym uchodźcom z terenów objętych walkami. Do czerwca 1940 roku, kiedy został aresztowany przez Gestapo, pracował w Hotelu Centralnym jako urzędnik recepcji. Wywieziono go na przymusowe prace do Bawarii, skąd uciekł w listopadzie i wrócił do Warszawy. Warunki zmusiły go do zmiany miejsca zamieszkania i szukania pracy, którą znalazł w Elektrowni Tramwajowej. Przed wybuchem powstania opuścił Warszawę odwiedzając rodzinę. Do Warszawy wrócił śladem wojsk radzieckich i podjął pracę w dyrekcji tramwajowej jako robotnik fizyczny. Warunki w jakich żył zachęciły go do wyjazdu na Ziemię Odzyskane. Wraz z rodziną przeprowadził

się do Jeleniej Góry, gdzie rozpoczął pracę w przedsiębiorstwie budowlanym. Wtedy też poczynił kroki pozwalające na pracę duszpasterską. Skontaktował się z ówczesnym pełnomocnikiem Konsystorza Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego **ks. prof. Wiktoorem Niemczykiem** zgłaszając gotowość do organizowania ewangelickiego życia kościelnego. Najważniejszym wówczas zadaniem było odnalezienie i skupienie ewangelików rozsianych po Ziemiach Odzyskanych. W 1946 r. otrzymał od **ks. Wiktora Niemczyka** upoważnienie do reprezentowania kościoła ewangelickiego na terenie powiatu jeleniogórskiego, a następnie kolejnych: złotoryjskiego i zgorzeleckiego. Jeszcze w roku 1946 został przeniesiony przez **ks. Karola Jadwiszczoka** do Legnicy. Był to szczególnie trudny czas, gdyż musiał dokończyć naukę. Stało się to w roku 1948, kiedy zdał końcowy egzamin na Wydziale Teologii Ewangelickiej Uniwersytetu Warszawskiego. Po skończeniu studiów 4 kwietnia 1948 r. został ordynowany w Warszawie. Ordynował go **bp dr Jan Szeruda** i skierował jako wikariusza do parafii w Legnicy, Prochowicach, Jaworze, Bolesławcu, Złotoryi, Żaganu, Żarach i Kozuchowie z siedzibą w Legnicy. W tym samym czasie organizował życie kościelne nie tylko w samej Legnicy i okolicach ale dojeżdżał na nabożeństwa do Nowej Soli, Zielonej Góry, Kozuchowa, Żar, Szprotawy i Żagania.